

Danmarks Apotekerforening har med Landbruksrådet drøftet, om apoteksproduktionen kan engageres stærkere i markedet for veterinære lægemidler med henblik på at opnå en priskorrigerende virkning på en del af markedet, således som det er tilfældet for så vidt angår en række terapeutiske grupper af lægemidler til human anvendelse.

»Landbrugets apotek«

Det er ovenfor beskrevet, at man uden at påvirke apotekervæsenets struktur og det normale lægemiddelforsyningsystem kan gennemføre en omkostningslettelse for landbruget på ca. 25 mill. kr. (ekskl. moms, 1980) ved ændringer i apotekernes prisberegningssystem. Hertil kommer eventuelle besparelser som følge af punkt 3, der indeholder den største del af distributionsavancen, samt – på længere sigt – af et eventuelt øget engagement fra DAK-Laboratoriet i markedet for veterinære lægemidler.

Etableringen af et egentligt »Landbrugets apotek« vil skabe væsentlige problemer for apotekervæsenet. Virkningen for så vidt angår opretholdelsen af landapoteker og apoteker i mindre bysamfund er beskrevet ovenfor.

Den generelle problemstilling kan med hensyn til de samfundsmæssige virkninger belyses ved følgende:

1. Hvis »Landbrugets apotek« ikke overtager *hele* det arbejde og ansvar, der er forbundet med leverancer til landbruget, men f.eks. kun de »største« produkter, tvinges de private grossister og apotekerne til at opretholde et fuldt varesortiment for at tilgodese forsyningsmæssige og beredskabsmæssige hensyn.

Som eksempel herpå kan nævnes forsyning uden for de normale leveringstidspunkter fra »Landbrugets apotek«, forsyning ved akut indtrædende sygdom hos en besætning eller ved truende epidemier (f.eks. mund- og klovsyge).

Dette vil indebære en omkostningsfordyrelse for apotekervæsenet og indirekte hø-

jere medicinpriser.

2. Hvis »Landbrugets apotek« overtager *hele* det arbejde og det ansvar, der er beskrevet ovenfor, vil der skulle opstilles et distributionsnet parallelt med det nuværende apotekervæsen, herunder med filialer rundt omkring i landet, såfremt man vil kunne fungere i de situationer, der svarer til den almindelige apoteksservice.

Dette distributionsnet må antages at skulle opfylde sædvanlige kvalitets- og sikkerhedskrav for farmaceutisk distribution. En levering af lægemidler som f.eks. antibiotika og hormoner på den almindelige grovhandels præmisser må formentlig vurderes som helt uantagelig.

Det foreligger ikke oplyst for Apotekerforeningen, hvorledes man i et sådant »Landbrugets apotek« vil sikre håndteringen af lægemidlerne hos landmændene, ikke mindst hvis man forestiller sig at distribuere uden om dyrlægerne.

En etablering af et »Landbrugets apotek« efter sådanne retningslinjer vil i givet fald blokere for det samarbejde omkring farmaceutisk service, som eksisterer mellem dyrlæger og apoteker. Der må følgelig opstå et behov for etablering af en alternativ form for farmaceutisk service gennem »Landbrugets apotek«.

De private apoteker har en væsentlig funktion ved at kunne fremstille magistrelle lægemidler til behandling af dyr. Den danske Dyrlægeforening har understreget behovet for, at der også på dette område er mulighed for hurtig levering. Det er efter Apotekerforeningens vurdering åbenbart urimeligt, hvis man forudsætter, at apotekerne skal kunne levere disse samt andre relativt omkostningskrævende ydelser, hvis der etableres et »Landbrugets apotek«.

Afslutningsvis kan det oplyses, at Danmarks Apotekerforening er rede til at fremkomme med en nærmere analyse af problemstillingerne, såfremt overvejelserne vedrørende etablering af et »Landbrugets apotek« tages op til realitetsvurdering i det videre lovrevisionsarbejde.